

man under almindelige Omstændigheder anseer tilstræffelig, og naar den ærede Forslagsstiller har meent, at man kunde organisere en Feltrevision, som kunde bøde derpaa, saa har han vel Ret i den Henseende, at en saadan Feltrevision, et Eftersyn til forskjellige Tider i Armeen, selv i en væsentlig Grad kunde bøde derpaa, det vil sige forhindre, at ingen store Underflæb, ingen store Regnskabsordener indtræde, men, naar det derimod gjelder om at revidere og decidere i Enkeltighederne, saa bliver en saadan Revision til en Umulighed, og man vil let kunne sætte sig ind i, hvoraf det kommer. Naar en Regnskabsrevision og Decision skal blive fuldbyrdet, saa hører dertil, at Udsettelsespunkterne skulle blive besværede; men i Fredstid findes mange, der skulle besvares, og de findes under saadanne Omstændigheder, at de kunne besvares. Det er under de fleste Omstændigheder umuligt i Krigstid; saa maa Regnskabet tages saaledes, som det er, og naar det kommer i indsigtsfulde Folks Hænder, saa gjøre de det op summarisk, de vide, hvad de forskjellige Gjenstande i Gjennemsnit, under de og de Forhold, kunne og bør koste, og findes de udgivne Summer at ligge indenfor disse Grændser, saa maa det foreløbig være tilfredsstillende. Derimod, jo mere de forsøge paa at forfølge Afgjørelsen i Detaillen, desto større Ulemper vil der flyde deraf, og desto senere ville de skaffe det tilveie, som er det Væsentligste, en Oversigt i det Store, om Udgift og Indtægt svare nogenlunde til hinanden. Jeg er overbevist om, at Statsrevisionen, til Trods for hvilket som helst Bestræbelser, der gjøres fra Krigsministeriets Side, til Trods for alle de Penge midler og Kræfter, man vil sætte til dets Raadighed, for at paastynde Detailrevisionen af Regnskaberne, dog først vil kunne blive fuldbyrdet noget senere for dette end for de andre Ministeriers Bedkommende, thi der er saa mangfoldige Sager, hvis Afgjørelse paa ingen Maade afhænger hverken af Revisionens Beregninger eller af Krigsministeren: man maa være tilfredsstillt med at faae summariske Regnskaber, og til en senere Tid at gaae Detailrevisionen igjennem. En Post, som ogsaa er bleven omtalt her, og som i visse Maader var den, hvorpaa min ærede

næste Nabo især syntes at støtte sig, naar han klagede over, at Udvalget havde grebet ind i den egentlige Organisation, det er den, som angaar Brigadefeserne. Han sagde: Brigadefeserne ere flyttede ud af den virkelige Plan, som giver Begrænsningen for de ordinære Udgifter, og idet han sagde dette, har han anerkjendt denne Plans Tilstedeværelse, og altsaa ogsaa det Rigtige i den af os fulgte Plan med Hensyn til de ordinære Udgifter; men efterat han havde givet denne Anerkjendelse, som stod i nogen Modsatning til det, han tidligere havde fremsat, saa klagede han over, at man heri havde gjort en Forandring, og havde sat det ud som extraordinært, der planmæssigt maatte være ordinært. Men det er slet ikke Udvalget, som har gjort det; der findes ikke en eneste af disse Brigadefeser for Øieblikket i deres Brigadefunction; vi have Opgivelse over de Personer, som kaldes Brigadegeneraler, som nyde de derfor fastsatte Gæger, og de have Alle andre Hverv, og de Brigader, som nu existere, ere af en ganske anden Natur end den Art Brigader, som existere i Krig, og de andre Brigader ere et Slags Brigader, som man i Fred har for Brigadegeneraler. Nu gaaer Udvalget aldeles ikke ind paa at bedømme, om der for Fremtiden skal være Brigadegeneraler eller ikke, men det tager Kjendsgjerningen, som den er, og siger: det har viist sig, at den Art Brigadegeneraler, hvorom her er Spørgsmaal, er Poster, som ikke i Virkeligheden hænge sammen med den Organisationsplan, som vi have. Vi forhindre ikke en eneste af de Mænd, som ere i denne Stilling, fra at nyde det Gehalt, som de vel have fortjent, men vi forbeholde det til en senere Afgjørelse, og dertil er der ikke mere end tre Fjerdingaar. Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorledes Generaler eller Officerer i det Hele skulle faae Lønning af denne Art, om det skal være ved igjen at træde ind i Poster, som Krigsbegivenhederne have viist ikke behøves netop i den Tid, hvor Militærvæsenet egentlig træder op i sin rette Virksomhed, nemlig i Krigens Tid, eller om man skulde give dem andre Forretninger, sætte dem i andre Forhold til Stats tjenesten, vil det staae Krigsministeren frit at træde frem, enten